

EBA/GL/2020/13

30 september 2020

Richtsnoeren

inzake passende segmenten van sectorale blootstellingen waarop bevoegde of aangewezen autoriteiten een systeemrisicobuffer kunnen toepassen overeenkomstig artikel 133, lid 5, onder f), van Richtlijn 2013/36/EU

1. Naleving en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.
2. Richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 of, voor zover zij daarmee niet samenvallen, aangewezen autoriteiten als bedoeld in artikel 133, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU (RKV V)², voor wie deze richtsnoeren gelden, moeten hieraan voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stellen bevoegde of aangewezen autoriteiten EBA vóór (10.01.2021) ervan in kennis of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde of aangewezen autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen worden ingediend door het formulier op de EBA-website te versturen naar compliance@eba.europa.eu onder vermelding van "EBA/GL/2020/13". Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde of aangewezen autoriteit te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de EBA-website bekendgemaakt.

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

² Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. In deze richtsnoeren wordt op grond van artikel 133, lid 6, van Richtlijn 2013/36/EU gespecificeerd op welke passende segmenten van sectorale blootstellingen een systeemrisicobuffer kan worden toegepast door bevoegde of aangewezen autoriteiten overeenkomstig artikel 133, lid 5, onder f), van die richtlijn.
6. Deze richtsnoeren bevatten bovendien specificaties met betrekking tot de toepassing van de systeemrisicobuffer op die segmenten van sectorale blootstellingen overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU, in het bijzonder met betrekking tot de systeemrelevantie van de aan deze sectorale blootstellingen verbonden risico's, de wisselwerking van de sectorale systeemrisicobuffer met andere macroprudentiële maatregelen en reciprociteit.

Toepassingsgebied

7. Deze richtsnoeren gelden voor het door de betrokken autoriteit op grond van artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU aan instellingen opgelegde vereiste om een systeemrisicobuffer aan te houden voor segmenten van sectorale blootstellingen die gesitueerd zijn in de betrokken lidstaat als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van die richtlijn.

Adressaten

8. Deze richtsnoeren zijn gericht tot bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 4, lid 2, punt i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 of, voor zover zij daarmee niet samenvallen, aangewezen autoriteiten als bedoeld in artikel 133, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU (tezamen "betrokken autoriteiten" genoemd).

Definities

9. Tenzij anders aangegeven hebben de termen die in Richtlijn 2013/36/EU of Verordening (EU) nr. 575/2013³ worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis. In deze richtsnoeren gelden bovendien de volgende definities:

"zakelijk onroerend goed": elk onroerend goed dat geen niet-zakelijk onroerend goed is in de zin van artikel 4, lid 1, punt 75, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

"consumptief krediet": consumptief krediet zoals gedefinieerd in categorie 2 van deel 2 van bijlage II bij Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank⁴;

³ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁴ Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 betreffende de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33), PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1).

“dimensie van een blootstelling”: een specifiek kenmerk van een blootstelling;

“element van een dimensie van een blootstelling”: een onderdeel van een dimensie van een blootstelling;

“financiële instelling”: een financiële instelling zoals gedefinieerd in punt 2.55 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013⁵;

“valutalening”: valutaleningen zoals gedefinieerd in de EBA-richtsnoeren inzake gemeenschappelijke procedures en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder (*supervisory review and evaluation process – SREP*) en stresstests voor toezichtdoeleinden⁶;

“overheid”: een overheid zoals gedefinieerd in punt 2.111 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013;

“institutionele eenheid”: een institutionele eenheid zoals gedefinieerd in punt 1.57 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013;

“rechtspersoon”: een juridische entiteit zoals gedefinieerd in artikel 1, punt 5, van Verordening (EU) 2016/867 van de Europese Centrale Bank⁷;

“natuurlijke persoon”: een huishouden zoals gedefinieerd in punt 2.118 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013;

“niet-financiële vennootschap”: een niet-financiële vennootschap zoals gedefinieerd in punt 2.45 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013;

“niet-renderend” verwijst naar de categorisering van blootstellingen als niet-renderend overeenkomstig bijlage V, deel 2, punten 213 tot en met 219, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie⁸;

“betrokken autoriteit”: de bevoegde autoriteit of de aangewezen autoriteit, naargelang het geval, bedoeld in artikel 133, lid 3, van Richtlijn 2013/36/EU;

“niet-zakelijk onroerend goed”: een niet-zakelijk onroerend goed zoals gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 75, van Verordening (EU) nr. 575/2013;

⁵ Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).

⁶ EBA/GL/2014/13, zoals gewijzigd.

⁷ Verordening (EU) 2016/867 van de Europese Centrale Bank van 18 mei 2016 betreffende de verzameling van gedetailleerde kredietgegevens en kredietrisicogegevens (ECB/2013/13), PB L 144 van 1.6.2016, blz. 44).

⁸ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie van 16 april 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 191 van 28.6.2014, blz. 1).

“blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen”: blootstellingen die overeenkomstig artikel 123 van Verordening 575/2013 in de categorie blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen kunnen worden ondergebracht;

“sectorale blootstellingen”: de categorieën blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van Richtlijn 2013/36/EU;

“verhouding schulden/EBITDA”: de verhouding tussen de schulden en de EBITDA als gedefinieerd in afdeling 3 van *ECB Guidance on leveraged transactions* (richtsnoer betreffende transacties met hefboomwerking) (mei 2017).

“niet-gedekte blootstelling”: een blootstelling die niet wordt gedekt door een pandrecht dat, dan wel een hypotheek of andere zekerheid die kan worden gebruikt wanneer de debiteur in gebreke blijft.

3. Tenuitvoerlegging

Toepassingsdatum

10. Deze richtsnoeren gelden met ingang van 29 december 2020.

4. Criteria voor de vaststelling van segmenten van sectorale blootstellingen

11. Onverminderd het bepaalde in de delen 5 en 7 dienen betrokken autoriteiten bij de toepassing van een systeemrisicobuffer overeenkomstig artikel 133, lid 4 en lid 5, onder f), van Richtlijn 2013/36/EU een segment of segmenten van sectorale blootstellingen vast te stellen door één element of subelement van elk van de volgende dimensies van blootstellingen te combineren:

- a. type debiteur of tegenpartijsector;
- b. type blootstelling; en
- c. type zekerheid

De lijst van elementen voor iedere dimensie en de uitsplitsing daarvan zijn gespecificeerd in deel 6.

12. Teneinde macroprudentiële of systeemrisico's te voorkomen of te limiteren als bedoeld in artikel 133, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, kunnen betrokken autoriteiten, wanneer zulks gepast, naar behoren gemotiveerd en evenredig is, in aanvulling op de in punt 11 bedoelde minimale reeks dimensies, de geselecteerde elementen of subelementen van de dimensies in punt 11 verder combineren met een (sub)element van een van de volgende gecorreleerde subdimensies, te weten:

- a. economische activiteit (voor het element “rechtspersoon” van de dimensie “type debiteur of tegenpartijsector”);
- b. risicoprofiel (voor de dimensie “type blootstelling”); en
- c. geografisch gebied (voor de dimensie “type zekerheid”).

De lijst van elementen voor iedere subdimensie en de uitsplitsing daarvan zijn gespecificeerd in deel 6.

13. In afwijking van punt 12 kunnen betrokken autoriteiten, indien dit nodig wordt geacht, twee elementen van de subdimensie “risicoprofiel” combineren, mits de uit het beoogde segment van sectorale blootstellingen voortvloeiende risico’s systeemrelevant zijn overeenkomstig deel 5.
14. Voorbeelden van in dit hoofdstuk genoemde mogelijke combinaties van (sub)elementen van de (sub)dimensies zijn opgenomen in bijlage 2.

5. Criteria voor de beoordeling van de systeemrelevantie van de uit de segmenten van sectorale blootstellingen voortvloeiende risico’s.

15. Bij het vaststellen van een segment van de sectorale blootstelling waarop zij beogen een systeemrisicobuffer toe te passen, moeten betrokken autoriteiten nagaan of het gerechtvaardigd is om een sectorale systeemrisicobuffer te activeren op grond van de systeemrelevantie van de uit het beoogde segment van de sectorale blootstellingen voortvloeiende risico’s, rekening houdend met de verschillende bronnen waaruit deze risico’s kunnen voortkomen vanuit het oogpunt van nationale financiële stabiliteit, en moeten zij een al te gedetailleerde toepassing van de sectorale systeemrisicobuffer vermijden.
16. Voor de toepassing van punt 15 moeten betrokken autoriteiten een kwantitatieve en kwalitatieve beoordeling maken van de systeemrelevantie van de uit het segment van sectorale blootstellingen voortvloeiende risico’s, en hierbij zo nodig materialiteitsdrempels vaststellen.
17. Bij het uitvoeren van de in punt 16 genoemde beoordeling moeten betrokken autoriteiten rekening houden met de volgende criteria:
 - a. omvang;
 - b. risicogehalte; en
 - c. verwevenheid.

5.1. Omvang

18. Betrokken autoriteiten moeten nagaan of de omvang van het beoogde segment van sectorale blootstellingen ernstige negatieve gevolgen voor het financiële systeem en de reële economie in een bepaalde lidstaat kan inhouden. Daartoe kunnen betrokken autoriteiten rekening houden met de omvang van het segment in verhouding tot de totale activa van de nationale banksector, de totale risicogewogen activa van de nationale banksector, het totale kapitaal van de nationale banksector en het bbp van de nationale economie. Waar relevant kunnen zij tevens rekening houden met andere overwegingen, zoals de marktstructuur voor bepaalde blootstellingen.

5.2. Risicogehalte

19. De betrokken autoriteiten moeten nagaan of het krediet-, markt- en liquiditeitsrisico van het beoogde segment van blootstellingen gecorreleerd is met de omvang van uit dit segment voortvloeiende verliezen. Bij metingen van het risicogehalte kan rekening worden gehouden met historische verliescijfers/bijzondere waardevermindering, ontwikkelingen in kans op wanbetaling/verlies bij wanbetaling (PD/LGD), waardeaanpassingen en marktontwikkelingen. Gezien het preventieve karakter van macroprudentiële buffers kunnen ook toekomstgerichte indicatoren zoals verlies in geval van ongunstige macro-economische ontwikkelingen in aanmerking worden genomen.

5.3. Verwevenheid

20. De betrokken autoriteiten moeten nagaan of andere segmenten van blootstellingen of financiële marktactoren direct of indirect afhankelijk zijn van het beoogde segment van sectorale blootstellingen en of het intreden van een risico in het beoogde segment zou kunnen leiden tot negatieve directe of indirecte materiële overloopeffecten naar andere blootstellingen of actoren op de financiële markten.

6. Indeling van dimensies en subdimensies

21. De dimensies en subdimensies van een segment van sectorale blootstelling als bedoeld in deel 4 dienen de in dit deel beschreven elementen te omvatten. In bijlage 1 is een overzicht opgenomen van de dimensies en gecorreleerde subdimensies en hun elementen waarvan gebruik dient te worden gemaakt om een specifiek segment van een sectorale blootstelling af te bakenen in overeenstemming met deze richtsnoeren.

6.1. Type debiteur of tegenpartijsector

22. De dimensie “type debiteur of tegenpartijsector” moet twee elementen bevatten die elkaar wederzijds uitsluiten:

- 6.1.1. rechtspersoon; of
- 6.1.2. natuurlijke persoon.

23. Het element “rechtspersoon” moet de volgende subelementen bevatten:

- 6.1.1.1. niet-financiële vennootschappen;
- 6.1.1.2. financiële vennootschappen; en
- 6.1.1.3. overheid.

6.1.a. Economische activiteit

24. De subdimensie “economische activiteit” moet de economische activiteiten omvatten met een lettercode in het eerste niveau (secties) van de gemeenschappelijke statistische classificatie van economische activiteiten in de Europese Gemeenschap (NACE Rev. 2), als beschreven in bijlage 1 bij Verordening (EG) nr. 1893/2006⁹.

6.2. Type blootstelling

25. De dimensie “type blootstelling” moet de volgende elementen bevatten:

- 6.2.1. alle blootstellingen;
- 6.2.2. blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen; en
- 6.2.3. andere dan blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen.

26. Een verdere uitsplitsing naar de volgende instrumenten kan worden overwogen volgens de classificatie in bijlagen II en IV bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie¹⁰:

- a. balansposten:
 - i. eigenvermogensinstrumenten,
 - ii. schuldtitels en
 - iii. leningen en voorschotten.
- b. posten buiten de balanstelling:
 - iv. toegezegde leningen,
 - v. verstrekte financiële garanties en

⁹ Verordening (EG) nr. 1893/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van de statistische classificatie van economische activiteiten NACE Rev. 2 en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad en enkele EG-verordeningen op specifieke statistische gebieden (PB L 393 van 30.12.2006, blz. 1).

¹⁰ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 680/2014 van de Commissie van 16 april 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft de rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 191 van 28.6.2014, blz. 1).

vi. andere aangegane verbintenissen.

27. Het instrument “leningen en voorschotten” moet de volgende uitsplitsing bevatten:

iii.a valutaleningen; en

iii.b consumptief krediet.

6.2.a. Risicoprofiel

28. De subdimensie “risicoprofiel” moet de volgende elementen bevatten:

6.2.a.1. niet-renderend;

6.2.a.2. risicogewicht;

6.2.a.3. verhouding schulden/EBITDA (alleen voor rechtspersonen);

6.2.a.4. loan-to-value ratio (LTV, lening-waarderatio)

6.2.a.5. loan-to-income-ratio (LTI, lening-inkomenratio) (alleen voor natuurlijke personen);

6.2.a.6. debt-to-income-ratio (DTI, schulden-inkomenratio) (alleen voor natuurlijke personen);
en

6.2.a.7. debt service-to-income-ratio (schuldendienst-inkomenratio) (alleen voor natuurlijke personen).

Bij de meting en berekening van de elementen 6.2.a.4 tot en met 6.2.a.7 moeten de methoden worden gevolgd en de definities worden toegepast die zijn vastgelegd in de bijlagen IV en V bij Aanbeveling ESRB/2016/14 betreffende het opvullen van lacunes in onroerendgoedgegevens, zoals gewijzigd bij de aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 21 maart 2019 (ESRB/2019/3).

Voor de elementen 6.2.a.1 tot en met 6.2.a.7 moet een drempel worden aangegeven die bij het vaststellen van een segment van blootstellingen al dan niet moet worden overschreden.

6.3. Type zekerheid

29. De dimensie “type zekerheid”¹¹ moet de volgende elementen bevatten die elkaar uitsluiten:

6.3.1. (door zekerheden) gedekt; en

6.3.2. niet-gedekt.

30. Het element “(door zekerheden) gedekt” moet de volgende uitsplitsing bevatten:

¹¹ Ten behoeve van de presentatie wordt “niet-gedekt” geassocieerd als een type zekerheid.

- 6.3.1.1. alle soorten zekerheden;
- 6.3.1.2. gedekt door niet-zakelijk onroerend goed (RRE);
- 6.3.1.3. gedekt door zakelijk onroerend goed (CRE); en
- 6.3.1.4. gedekt door andere dan onroerende goederen.

6.3.a. Geografisch gebied

31. De subdimensie “geografisch gebied” moet de volgende elementen (territoriale eenheden) omvatten in overeenstemming met de Europese gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS), als beschreven in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1059/2003¹²:

- 6.3.a.1. lidstaat (territoriale eenheid van NUTS-niveau 1¹³);
- 6.3.a.2. regio van een lidstaat (territoriale eenheid van NUTS-niveau 2); en
- 6.3.a.3. subregio of stad binnen de laatstgenoemde territoriale eenheden (territoriale eenheid van NUTS-niveau 3).

32. Wanneer een element uit de subdimensie “geografisch gebied” wordt gecombineerd met een (sub)element van de dimensie “type zekerheid”, moet de subdimensie “geografisch gebied” als volgt worden opgevat:

- a) wanneer de blootstelling wordt gedekt door zakelijk of niet-zakelijk onroerend goed, verwijst de subdimensie naar de specifieke locatie van het onroerend goed (regio, subregio of stad) in de lidstaat of naar alle blootstellingen die in die lidstaat zijn gedekt;
- b) wanneer de blootstelling wordt gedekt door andere dan onroerende goederen, verwijst de subdimensie in het geval van natuurlijke personen naar de woonplaats van de debiteur of tegenpartij (regio, subregio of stad) in de lidstaat of naar alle blootstellingen die in die lidstaat zijn gedekt door andere dan onroerende goederen, en in het geval van rechtspersonen naar de specifieke plaats van de statutaire zetel van de rechtspersoon (regio, subregio of stad) in de lidstaat;
- c) wanneer de blootstelling niet-gedekt is, verwijst de subdimensie in het geval van natuurlijke personen naar de specifieke woonplaats van de debiteur of tegenpartij (regio, subregio of stad) in de lidstaat of naar alle niet-gedekte blootstellingen in die lidstaat, en in het geval van rechtspersonen naar de specifieke plaats van de statutaire zetel van de rechtspersoon (regio, subregio of stad) in de lidstaat.

¹² Verordening (EG) nr. 1059/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (PB L 154 van 21.6.2003, blz. 1), zoals gewijzigd.

¹³ In het geval van grotere lidstaten verwijst NUTS 1 niet naar de gehele lidstaat, maar naar bepaalde regio's. Daarom wordt dit niveau als element aangehouden, hoewel het voor sommige lidstaten niet relevant zal zijn.

7. Algemene beginselen bij het vaststellen van een segment van sectorale blootstellingen

33. Bij het vaststellen van een segment van sectorale blootstellingen overeenkomstig de delen 4 tot en met 6 moet de betrokken autoriteit de juiste balans vinden tussen het ondervangen van de macroprudentiële of systeemrisico's die voortvloeien uit het beoogde segment en de onbedoelde gevolgen van de toepassing van een systeemrisicobuffer op dit segment.
34. Voor een correcte afbakening van segmenten van sectorale blootstellingen waarop zij beogen een systeemrisicobuffer toe te passen, en met name om overlappingsen en dubbele telling van risico's te voorkomen, dienen de betrokken autoriteiten samen te werken met de bevoegde autoriteiten, indien deze niet samenvallen.

7.1. Ongewenste wisselwerking met andere macroprudentiële maatregelen

35. Voor de toepassing van punt 32 moeten de betrokken autoriteiten in het bijzonder:
 - a. waarborgen dat de risico's waarop een overeenkomstig deze richtsnoeren vastgestelde systeemrisicobuffer is gericht, duidelijk en nauwkeurig worden omschreven;
 - b. wanneer zij voornemens zijn een sectorale systeemrisicobuffer in te voeren, de wisselwerking met andere reeds geactiveerde macroprudentiële maatregelen in aanmerking nemen en specificeren, opdat wordt voorkomen dat de systeemrisicobuffer op ongerechtvaardigde wijze wordt geactiveerd voor risico's die al door middel van die macroprudentiële maatregelen worden aangepakt;
 - c. mogelijk ongewenste wisselwerking tussen systeemrisicobuffers vermijden wanneer meerdere systeemrisicobuffers (sectorale en/of bredere systeemrisicobuffers) gericht zijn op dezelfde systeemrisico's of wanneer meerdere sectorale systeemrisicobuffers worden toegepast op segmenten van sectorale blootstellingen die op basis van een en hetzelfde element zijn vastgesteld.

7.2. Reciprociteit

36. Betrokken autoriteiten moeten bij het vaststellen van een passend segment van sectorale blootstellingen waarop zij een systeemrisicobuffer kunnen toepassen, rekening houden met het volgende:
 - a. een te gedetailleerde toepassing van de sectorale systeemrisicobuffer zal andere autoriteiten ontmoedigen om reciprociteit te betrachten overeenkomstig artikel 134 van Richtlijn 2013/36/EU, indien met de uitvoering van de maatregel door instellingen en de daaropvolgende monitoring door de betrokken autoriteiten waarschijnlijk hoge kosten zullen zijn gemoeid;

- b. er kan sprake zijn van ontbrekende gegevens tussen rechtsgebieden als gevolg van niet-geharmoniseerde definities, wat problemen schept voor de wederzijdse toepassing en bijgevolg voor de effectiviteit van de maatregel. Om deze lacunes weg te werken, moeten de betrokken autoriteiten gebruikmaken van bestaande gegevensbronnen.
37. Om wederzijdse toepassing voor de desbetreffende autoriteiten zo eenvoudig mogelijk te maken, moeten betrokken autoriteiten van de activerende lidstaat ernaar streven alle informatie te verstrekken (met inbegrip van definities en relevante berekeningen) die zij relevant achten en die nog niet beschikbaar is voor andere lidstaten, zodat de desbetreffende autoriteiten naar behoren kunnen beoordelen of zij de systeemrisicobuffer moeten reciproceren.
38. Betrokken autoriteiten dienen rekening te houden met ESRB-aanbeveling 2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en de vrijwillige wederzijdse toepassing van macroprudentiële beleidsmaatregelen, en de in andere lidstaten ingevoerde systeemrisicobuffer-maatregelen zo nodig te reciproceren.

7.3. Openbaarmaking

39. Betrokken autoriteiten moeten ernaar streven, voor zover van toepassing, voorschriften en algemene richtsnoeren openbaar te maken, met inbegrip van de materialiteitsdrempels als bedoeld in hoofdstuk 5 van deze richtsnoeren, die zijn uitgevaardigd ter uitvoering van de bepalingen van deze richtsnoeren, mits de openbaarmaking van die informatie de stabiliteit van het financiële stelsel niet in gevaar brengt.

Bijlage 1 – Lijst van dimensies en subdimensies die van toepassing zijn op hoge sectorale blootstellingen

(i) Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed	(ii) Blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen die zijn gedekt door hypotheek op zakelijk onroerend goed	(iii) Andere blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen dan die genoemd onder ii)	(iv) Andere blootstellingen met betrekking tot natuurlijke personen dan die genoemd onder i)
1. Type debiteur of tegenpartijsector i. Natuurlijke personen	1. Type debiteur of tegenpartijsector i. Niet-financiële ondernemingen ii. Financiële ondernemingen iii. Overheden	1. Type debiteur of tegenpartijsector i. Niet-financiële ondernemingen ii. Financiële ondernemingen iii. Overheden	1. Type debiteur of tegenpartijsector i. Natuurlijke personen
	1.a. Economische activiteit i. NACE A – S	1.a. Economische activiteit i. NACE A – S	
2. Type blootstelling i. Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen <u>Naar instrument</u> i. Eigenvermogensinstrumenten ii. Schuldtitels	2. Type blootstelling i. Alle blootstellingen ii. Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen iii. Andere dan met betrekking tot particulieren en kleine partijen <u>Naar instrument</u>	2. Type blootstelling i. Alle blootstellingen ii. Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen iii. Andere dan met betrekking tot particulieren en kleine partijen <u>Naar instrument</u> i. Eigenvermogensinstrumenten	2. Type blootstelling i. Alle blootstellingen ii. Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen iii. Andere dan met betrekking tot particulieren en kleine partijen <u>Naar instrument</u> i. Eigenvermogensinstrumenten

(i) Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed	(ii) Blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen die zijn gedekt door hypotheek op zakelijk onroerend goed	(iii) Andere blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen dan die genoemd onder ii)	(iv) Andere blootstellingen met betrekking tot natuurlijke personen dan die genoemd onder i)
<ul style="list-style-type: none"> iii. Leningen en voorschotten <ul style="list-style-type: none"> a. Valutaleningen b. Consumptief krediet iv. Toegezegde leningen v. Verstrekte financiële garanties vi. Andere aangegane verbintenissen 	<ul style="list-style-type: none"> i. Eigenvermogensinstrumenten ii. Schuldtitels iii. Leningen en voorschotten <ul style="list-style-type: none"> a. Valutaleningen iv. Toegezegde leningen v. Verstrekte financiële garanties vi. Andere aangegane verbintenissen 	<ul style="list-style-type: none"> ii. Schuldtitels iii. Leningen en voorschotten <ul style="list-style-type: none"> a. Valutaleningen iv. Toegezegde leningen v. Verstrekte financiële garanties vi. Andere aangegane verbintenissen 	<ul style="list-style-type: none"> ii. Schuldtitels iii. Leningen en voorschotten <ul style="list-style-type: none"> a. Valutaleningen b. Consumptief krediet iv. Toegezegde leningen v. Verstrekte financiële garanties vi. Andere aangegane verbintenissen
2.a. Risicoprofiel	2.a. Risicoprofiel	2.a. Risicoprofiel	2.a. Risicoprofiel
<ul style="list-style-type: none"> i. Niet-renderend ii. Risicogewicht iii. Lening-waarderatio iv. Lening-inkomenratio v. Schulden-inkomenratio vi. Schuldendienst-inkomenratio 	<ul style="list-style-type: none"> i. Niet-renderend ii. Risicogewicht iii. Lening-waarderatio iv. Verhouding schulden/EBITDA 	<ul style="list-style-type: none"> i. Niet-renderend ii. Risicogewicht iii. Lening-waarderatio iv. Verhouding schulden/EBITDA 	<ul style="list-style-type: none"> i. Niet-renderend ii. Risicogewicht iii. Lening-waarderatio iv. Lening-inkomenratio v. Schulden-inkomenratio vi. Schuldendienst-inkomenratio
3. Type zekerheid	3. Type zekerheid	3. Type zekerheid	3. Type zekerheid
<ul style="list-style-type: none"> i. Gedekt door RRE 	<ul style="list-style-type: none"> ii. Gedekt door CRE 	<ul style="list-style-type: none"> i. Gedekt door RRE iv. Gedekt door andere dan onroerende goederen v. Niet-gedekt 	<ul style="list-style-type: none"> i. Alle soorten zekerheden ii. Gedekt door RRE iii. Gedekt door CRE iv. Gedekt door andere dan onroerende goederen v. Niet-gedekt
3.a. Geografisch gebied	3.a. Geografisch gebied	3.a. Geografisch gebied	3.a. Geografisch gebied

(i) Blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen ten aanzien van natuurlijke personen die zijn gedekt door niet-zakelijk onroerend goed

- i. Land (NUTS 1-niveau)
- ii. Regio (NUTS 2-niveau)
- iii. Stad (NUTS 3-niveau)

(ii) Blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen die zijn gedekt door hypotheke op zakelijk onroerend goed

- i. Land (NUTS 1-niveau)
- ii. Regio (NUTS 2-niveau)
- iii. Stad (NUTS 3-niveau)

(iii) Andere blootstellingen met betrekking tot rechtspersonen dan die genoemd onder ii)

- i. Land (NUTS 1-niveau)
- ii. Regio (NUTS 2-niveau)
- iii. Stad (NUTS 3-niveau)

(iv) Andere blootstellingen met betrekking tot natuurlijke personen dan die genoemd onder i)

- i. Land (NUTS 1-niveau)
 - ii. Regio (NUTS 2-niveau)
 - iii. Stad (NUTS 3-niveau)
-

Bijlage 2 – Voorbeelden van de toepassing van de criteria voor de vaststelling van segmenten van sectorale blootstellingen

40. Onderstaande zes voorbeelden illustreren de toepassing van de criteria voor het vaststellen van segmenten van sectorale blootstellingen die zijn beschreven in hoofdstuk 4 van deze richtsnoeren. Alle voorbeelden gaan ervan uit dat het segment systeemrelevant is overeenkomstig deel 5 van deze richtsnoeren.
41. Voorbeeld 1: Stel dat het volume aan consumptief krediet in land X 25 % van de totale leningen vertegenwoordigt. Dit aandeel is de afgelopen jaren sterk toegenomen (door het streven naar rendement), voornamelijk vanwege de lage marges op gedekte leningen en een versoepeling van de kredietvoorwaarden. Wanneer zich in land X een economische neergang voordoet, kan dit leiden tot een sterke toename van wanbetalingen/betalingsachterstanden in de consumptief-kredietportefeuilles. Bij een opleving van de economie kan de betrokken autoriteit dan een sectorale systeemrisicobuffer toepassen op het volgende segment:
1. Type debiteur of tegenpartijsector = natuurlijke personen
 2. Type blootstelling = alle blootstellingen met betrekking tot consumptief krediet
 3. Type zekerheid = niet-gedekt
- Dit is een segment van de vierde categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.
42. Voorbeeld 2: Stel dat in land Y 70 % van de hypothecaire kredietverlening in de sector niet-zakelijk onroerend goed (RRE) is geconcentreerd in de hoofdstad. Volgens nationale en internationale studies is de vastgoedmarkt in de hoofdstad (in tegenstelling tot het platteland) overgewaardeerd. Tegelijkertijd is de schuldenlast van huishoudens in land Y door de lage rente aanzienlijk toegenomen. In dit geval kan de betrokken autoriteit een sectorale systeemrisicobuffer toepassen op het volgende segment:

1. Type debiteur of tegenpartijsector = natuurlijke personen
2. Type blootstelling = blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen
 - 2.a. Risicoprofiel = LTV > 60 % en DTI > 4
3. Type zekerheid = RRE
 - 3.a. Geografisch gebied = hoofdstad

Dit is een segment van de eerste categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.

43. Voorbeeld 3: Stel dat in land Z de binnenlandse landbouw goed is voor 20 % van de totale door onroerend goed gedekte kredietverlening. Het totale volume aan door onroerend goed gedekte kredietverlening vertegenwoordigt meer dan het bbp van land Z. De landbouwsector in dit land is niet winstgevend. De meeste blootstellingen in deze sector betreffen debiteuren met een hoge schuldenlast die bovendien zeer gevoelig zijn voor renteverhogingen. Dit segment van blootstellingen vormt dan ook een systeemrisico voor land Z. De betrokken autoriteit zou een sectorale systeemrisicobuffer kunnen toepassen op het volgende segment:

1. Type debiteur of tegenpartijsector = niet-financiële vennootschappen
 - 1.a. Economische activiteit = NACE A
2. Type blootstelling = alle blootstellingen met betrekking tot leningen en voorschotten
 - 2.a. Risicoprofiel = verhouding schulden/EBITDA > 4
3. Type zekerheid = CRE

Dit is een segment van de tweede categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.

44. Voorbeeld 4: Stel dat in land W het totaal aan uitstaande bedrijfsobligaties 500 miljard EUR bedraagt, ofwel 20 % van het nationale bbp. Bijna 50 % van deze obligaties is in handen van de binnenlandse banksector. Als gevolg van de reeds jarenlang lage rentestand is het aandeel bedrijfsobligaties van de laagste ratingcategorieën die nog worden geacht van “beleggingskwaliteit” te zijn, op de balans van de banken gestegen van 10 % tot 40 %. Bij een recessie zouden de verliezen op deze deelnemingen de binnenlandse banksector kunnen destabiliseren. De betrokken autoriteit zou een sectorale systeemrisicobuffer kunnen toepassen op het volgende segment:

1. Type debiteur of tegenpartijsector = niet-financiële vennootschappen
2. Type blootstelling = alle blootstellingen met betrekking tot schuldtitels
3. Type zekerheid = niet-gedekt

Dit is een segment van de derde categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.

45. Voorbeeld 5: Stel dat in land P de schuldenlast van huishoudens relatief hoog is en er sprake is van aanzienlijke kwetsbaarheden op de woningmarkt. Bovendien geldt dat een groot deel van de banken in land P op interne ratings gebaseerde (IRB-)modellen gebruikt. Het aandeel van hypothecaire kredieten voor niet-zakelijk onroerend goed is op nationaal niveau aanzienlijk, terwijl de gemiddelde risicogewichten lager zijn dan die in vergelijkbare EU-landen. In dit geval kan de betrokken autoriteit een sectorale systeemrisicobuffer toepassen op het volgende segment:

1. Type debiteur of tegenpartijsector = natuurlijke personen
2. Type blootstelling = blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen
 - 2.a. Risicoprofiel = (gemiddeld) risicogewicht < 20 %
3. Type zekerheid = RRE

Dit is een segment van de eerste categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.

46. Voorbeeld 6: Stel dat de banksector in land Q wordt gekenmerkt door balansen met een lage kredietkwaliteit. De rente in dit land staat al jaren laag, waardoor er structurele kwetsbaarheden ontstaan. Als de rente in de toekomst aantrekt vormt de kans op een heropleving van niet-

renderende leningen een ernstig systeemrisico voor land Q. In dit geval kan de betrokken autoriteit om preventieve redenen een sectorale systeemrisicobuffer toepassen op het volgende segment:

1. Type debiteur of tegenpartijsector = niet-financiële vennootschappen
2. Type blootstelling = alle blootstellingen
 - 2.a. Risicoprofiel = niet-renderend (ratio) > 5 %
3. Type zekerheid = CRE

Dit is een segment van de tweede categorie sectorale blootstellingen als bedoeld in artikel 133, lid 5, onder b), van RKV V.